

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 8 Kor.
 Fél évre . . . 4 "
 Negyedévre . . . 2 "
 Egyes szám ára 20 fill.
 Előfizetési díjak a kiadó-
 hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:
 Egész oldal . . . 32 Kor
 Fél oldal . . . 18 "
 Negyed oldal . . . 10 "
 Nyolczad oldal . . . 6 "
 Tizenhatod oldal . . . 3 "
 Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felolós szerkesztő:
KLÉGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budafok, Fő-utca 119. szám.

A közelgő tanév elején.

Sok a panasz! A gyermek és a szülő panaszkodik a tanítókra, s ezek viszont amazokra.

Nos, keressük hát, hol van az igazság?

Az emberek egy része arra törekszik, hogy megtanítsa gyermekét legalább azon elemi dolgokra, melyeknek az életben hasznát veheti, s melyek nélkül épenséggel nem boldogulhat. Mondom, az emberek egy része föl tud emelkedni az értelmiség azon fokára, hogy belássa, mennyire szükségünk van egy kis élettapasztalatra, csakhogya kapzsiság és könnyelműség áldozataivá ne essünk; szívén viseli gyermekei nevelését s azoknak az életbe való céltudatos bevezetését. Ezeket az embereket tiszteljük és becsüljük, mert nemes hivatást teljesítenek, mert tudatában vannak annak, hogy az élet ingyen nem ad semmit, hanem minden falat kenyérért meg kell küzdenünk, csak hogy tisztességgel megélhessünk, s a társadalom hasznos tagjaivá lehessünk! Azért nyugodt lélekkel bízzák gyermekeik tanítását az arra hivatott tanítókra, de viszont ők maguk sem mulasztják el otthon folytatni azt, a mit a lelkiismeretes tanító a gyermek

nevelésében megkezdett, mert tudják, hogy minden mulékony, s ha a csemetét a kertész nem gondozza, elpusztul!

Nem is ezekről akarok én beszélni, mert hiszen aki tudja kötelességét, annak nincs szüksége predikációra! Hanem igenis azt akarom röviden megtárgyalni, hogy mennyi mulasztás van a nevelés terén.

Én is kertészkedtem a csemeték között, én is ismerem egy kevésbé, hol kell irtani, hol kell a fattyuhajtásokat nyesegetni, s épen azért bátorodom egy pár jó tanácsosal is szolgálni.

Általános tapasztalás az, hogy minden hibáért csak a tanítót szoktuk okolni. Pedig legyünk igazságosak, s nézzünk körül egy kicsit saját portánkon, s azután ítéljünk!

A gyermekek nagy része — különösen a faluhelyeken — mikor bekerül az iskolába, mint igazi vadonczül a többiek között, s ha a tanító szemé rátéved, szinte kétségbeesve kerül még a tekintetét is, mert benne csak ellenséget lát, ki neki idegen, s kinek még a nevét sem említették előtte sohasem. És ez nagyon természetes is, mert hiszen manapság annyi mindenfélével el van foglalva a szülők egy része, hogy szinte esoda volna,

ha még arra is jutna idejük, hogy mire gyermekeik az iskolába kerülnek, legalább anyira is kinevelnék őket, hogy a tanítóban második szülőiket lássák! — Nem szólok azokról kik nyomorban tengődve, nem képesek gyermekeiknek pár percet szentelni, de igenis elitélem azokat, kik megfélekedve arról, hogy ők szülői gyermekeiknek, s kötelességük lenne még a zsenge korban arra oktatni őket, hogyha majd a tanítók gondozása alá kerülnek, azoknak ép úgy engedelmeskedjenek, mint nekik; azok tanácsát ép úgy fogadják, mintha az ő ajkaikról hallanák azokat! Csak-hogy az ilyeneknek előbbre valók zsúrok, kirándulások, színház, orfeum, s a multságok ezer neme, s míg ők élvezik az élet ezer gyönyöreit, átmulatják az éjszakákat, s bejárják a külföld összes fürdőhelyeit, addig gyermekeik ott nevelődnek a szakácsné meg a szobaleány kétes társaságában, s mikor ott eltanulták azon épenséggel nem épületes dolgokat, szörnyűködve összeesapjuk kezeinket: uramfia! honnan tanulta ez a gyermek mindezeket? — Pedig higgyék meg, nem nagy fejtörés kell ezt kitalálni! És most képzeljük el, hogy az ilyen nyakló nélkül szélnek eresztett gyermek mit tesz, ha az iskola falai közé

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Eltévedt szív.

Hiába minden, lelkem mindig csak visszazsál a kis utczába, a mely nincs többé, a melyből én költözök ki utoljára. Itt a paloták közt nem érzem én jól magam, minden ember idegen, de ott minden ember ismerős volt, közte akadt egypár jóbarát, akikre úgy emlékezem most mint a száműzött otthon kapott bűnére. Ilyen jóbarátom volt nekem Kelényi Pista is, akinek ime most elmondom a történetét.

Szembe lakott velem, a kopott sárga hazban, a melynek udvarára tavasz mulásakor három öreg akaczfá hullatta hófehér, de buja illatu virágot, Kelényi sokszor ült e fak alatt, szivta az illatot, hallgatta a lombjuk susogását. Mint jogász gyerek került a kis utczába. Olyan szép fiú volt, leányos arcú, kedves, csak a két nagy barna szeme mely tüzi ragyogása mutatta, hogy bensőjében férfi. Eleinte szorgalmasan jart az egyetemre, tanult. Aztán abbahagyta és neki ment az ivásnak, nap nap után részegen került haza. A változás okát nem értette senki. Kelényi egész nap aludt, olykor estefelé ébredt, elment hazulról, senki se tudta hová. Később józanul tért haza; de mindig reggel, aztán egy napon, a mikor már nyakig uszott az adósságban, a házi asszonya nagy lelki megnyugvására jelentette, hogy van állása. Korrektor lett belőle valami lapnál. És attól kezdve el volt döntve az ő sorsa. Persze mindennap hajnalájában került haza, már a hivatalos elfoglaltsága miatt is. Fiatal korával járó derűs jó kedve eltűnt. Ko-

mor zárkózott lett, kereste a magányt. Olykor ha összekerültünk, hallgattunk együtt, aztán folsóhajtott: Nem ér ez az élet semmit!

— Mi bajod? — kérdeztem,
 — Semmi, semmi, de mégis van valami, majd egyszer megtudod.

Kutató szemem nem tudott a lelke mélyére belátni. De arról meggyőződtem, hogy valami végzetes szenvedély bántja. Később megtudtam, hogy szerelmes, örülten, de reménytelenül, hanem hogy kit szeret el nem mondta. Lassan lassan csodás változáson ment keresztül. Megvénült. Nagy lehetett bánatának terhe, hogy így meggyönyvedt alatta. Sápadt, halvány gyerek lett belőle, arca beesett, mint egy kiélt emberé olyan lett csak a két szeme ragyogott, olykor szinte foszforeszkált. Így évődött, gyötrődött magában. Én pedig sokszor tündöttem vajjon mi bántja s mi lesz a vége ennek a szenvedélynek?

Csöndes tavaszi este volt, mikor hazahoztak. Az öreg háziasszonya jött, hogy menjek át. A Kelényi beteg, összeesett az utcán, most is rosszul van engem kéret. Átmentem. Szobája nyitott ablakán benyult az egyik vén akaczfá ága, betódult a fehér virágok bodító illata. Kelényi holtra sápadtan, ruhástól feküdt az ágyon. Első pillanatban azt hittem részeg, de csakhamar láttam, hogy nagyon is józan.

Ülj ide az ágyam szélére — szólt csöndes hangon, ülj ide és hallgass meg engem. A mit most mondani fogok, nem tudja senki, talán sejtik néhányan, mert örültségemben, olykor megfélekedtem tán magamról. Mert örült voltam én és vagyok is. Te tudod, hogy mi tett örültté: a reménytelen szerelem. De hogy kibe vagyok szerelmes ilyen örült módjára, azt csak most tudod meg. Ismered őt, ismeri az egész világ,

hiszen színész, a nevét ne kérdezd. És sohse hívtam őt az igazi nevén magam előtt, csak egyik szép szerepéről így: Lilli. Lásd, őt szeretem a kinek oly sok a bűne, de nem anyi hogy szépségéért meg a művészi lebilincselő szavaiért meg ne tudna bocsánati, el ne tudná feledni az ember. Az ilyen szerelem persze csak reménytelen lehet. Tudtam és tudtam. Örültség volt, de lásd az örültség olykor több boldogságot ad, mint a józanság. Sokat szenvedtem, de olykor boldog voltam, ha a színházban elnéztem őt, ha itt az akácok a att elábrándoztam róla. De sokkal többször voltam boldogtalan, s most már betölt a mérték. Oh hányszor jártam éjszakaról éjszakára az utcákat, mint az üldözött vad, hányszor akartam más asszony karjában vigasztalást találni. Hiába. Évek óta már, ha más nőt öleltem, mindig azt képzeltem őt ölelem. Őt, a kivel egyszer beszéltem évek hosszú sora alatt. De kiabrándulni nem bírtam. Tudtam, mondom, hogy e szerelem reménytelen. És ez a tudat megbénított teljesen, azért nem lett belőlem semmi. És hogy milyen semmi vagyok, azt ma este tudtam meg. Szegény vagyok. És mégis összehoztam annyi pénzt, hogy a mai premér alkalmából egy remek bokkrétát nyújtottam föl neki. Sok virágot kapott. Mind magához ölelte de mikor felvonás után kitapsolták, az enyimet hozta ki, mert a legszebb volt. Én pedig ekkor rohantam föl a szinpadra, az öltözője elé, hogy talán majd most visszaemlékezik reám, talán szívesen fogad, talán elmond nekik, hogy évek sora alatt mit éltem át, majd magam sem tudom mire gondoltam, de éreztem, hogy beszélnem kell vele. A virágai között babrált, a mikor fölértem. Az öltöző előtt sok ember állt, nagy urak, ujság írók, színészek, kóristalányok, mind egy szál virágot esenget.

198
 296
 198

kerül: Szük neki a hely, fáj a fegyelem, mert szabadsága veszélyben forog! S ugyebár vesződjék vele az a nyomorult tanító, hiszen oly busásan fizetik, hogy ezért bátran fölálódhatja életét! Faragjon belőle embert, de hozzá még se merjen nyulni, ha a guta megüti is mellette, mert akkor jaj az ő bőrének! Olyan fegyelmet akasztanak a nyaka közé, hogy hat ökör sem huzza ki belőle!

És kérdelem, lehet az ilyen vadhajtásokat csak olyan simán lenyesegetni? Lehet azokat az elvadult erkölcsöket szép szóval, csak úgy parancsszóra megszelidíteni? Erre már azok a szegény tanbetyárok alig lesznek képesek, s ha ezer cikkben ostromozzuk is őket, mégis legtöbb esetben nekik van igazuk. Szeretném én azokat a hiros cikkirókat csak pár hétre is az ilyen vásott gyermekek közé vinni, hadd vesződjének velük! hadd érezzék meg, mily nehéz az éretlen gyümölcsöt megemészteni! Biztos vagyok benne, hogy ők lennének az elsők, a kik azt mondanák: kár volt a virgácsot eltörölni!

Mert a míg ez meg volt engedve, a míg gyermeket kézzel foghatólag büntetni lehetett, addig volt is tisztelet és szeretet a tanító iránt, s ma is kegyelettel emlékszünk vissza azokra, mert érezzük, hogy hasznukra vált;

Ma azonban ki van véve minden büntető eszköz a tanító kezéből, s egyedül a szép szó és érdemjegyek osztásával mérlegelheti a gyermekek értékét, s ebből legtöbbször nem a dicséret, hanem a rágalom és szidalmazás hull szegény fejére! Ma igen sokan a gyermekek hóhérjának te-

— Adok, mindjárt adok, szolt ő és sorra nézegette bokrétaikat. Egyszerre kezébe akadt az egyém, Kitépte a névjegyet.

— Kelényi István! — olvasta hangosan. S azzal neki esett a bokrétaimnak, tépte, szakgatta szálat adott belőle boldog-boldogtalannak, kinek egy szalat, kinek többet. Pár pillanat alatt összetéptek a virágaimat, nem, nem a virágaimat, a szívemet. S nekem mindezt látni, érezni kellett. Oda szerettem volna menni, megfojtani azt a kegyetlen asszonyt, de nem tudtam mozdulni, csak álltam, álltam, mintha lábam a földbe gyökerezett volna. Egyszerre megszólalt a csengő és ő kifutott az öltözőből be a szinpadra. Én pedig magamhoz tértem s megindultam kifelé. A mit láttam, a mit hallottam iszonyu hatással volt reám. Egész éjjel barangoltam és rájöttem, hogy én nem vagyok szerelmes, mert én gyógyíthatatlan beteg vagyok, testi vagy lelki beteg mindegy, gyógyíthatatlan beteg. És ezért bevettém valomit, ami majd mégis meggyógyít, még pedig hamarosan. És most Istem veled. Érzem, hogy csak perczeim vannak hátra és ezek az övéi... az övéi.

Kelényi Pista elhallgatott! néhány pillanat múlva elvesztette eszméletét, majd csendesen elszenderült. Az ablakon benyuló akácfaág halottas ágyára ráhullatta fehér virágát, édes mámorító illatot terjesztve, a tavaszi nap sugara pedig diadalmasan tűzött rá szederjes arozára...

A holmiját eladtuk, abból temettük el. Nem kísérte senki csak én, meg egy két vénasszony a kis utcából. S miközben a föld kopogva hullott egyszerű fakoporsójára én fátyolos szemmel a temető vadvirágait néztem. Az jutott eszembe minő szépek, kedvesek a virágok, de ha egy letörök, elhervad közülök kinek jutna eszébe bánkódni rajta, ki törődne vele.

Nemeskéri Kiss József.

kintik a tanítót, mert ha *szükségből* bármi módon fegyelmileg büntetni merészli a gyermeket, futnak Poneziustól Pilátushoz, s keresik azt az igazságot, a mi legtöbb esetben nem is létezik, s ami csak azokat bélyegzi meg, kik ilyen lépésre elszánták magukat. Ezek nem a gyermekek javát, de azok kárát akarják; mert elvitázhatatlan igazság, hogy igen sok esetben a szép szónak semmi hatása sincs, míg a tisztességes fegyelmi büntetés a legtöbb esetben észre téríti a legvásottabb gyermeket is!

Éppen ez a szempont vezetett cikkem megírására!

Nem akarom dicsőíteni a testi büntetést, de azt igenis bátran kimondom, hogy e nélkül sok esetben boldogulni nem lehet!

Ebből tehát csak az következik, hogy lássuk meg saját szemünkben a gerendát s azután törjünk pálcát azok fölött, kik a nevelés körül fáradoznak s életüket arra szentelik, hogy hazánkban hasznos ifjakat és leányokat neveljenek! Ne elégedjünk meg az élvezetek hajhászásával, hanem fordítsunk gondot arra is, hogy a mit a tanító megkezdett az iskolában, azt mi otthon folytassuk és ápoljuk a gyermekben! Mert nem elég elvetni a magot, hanemha kikelt, legyünk őre annak, s mi magunk is szedjük a gazt, mert ha ezt nem tesszük, tönkre megy a remélt jó termés s tiszta mag helyett konkolyt aratunk!

Egyes rossz indulatú és erkölcsű tanítók után ne ítéljünk balúl az egész testület felett, mert hiszen kivetni való mindenütt akad! Ne hallgassunk mindig arra, a mit a gyermek elmesél odahaza, mert bizony sokszor oktattja egyik gyermek a másikat, s ha ezek után indulunk, sokszor kudarcot is vallunk! Győződjünk meg mi magunk az igazságról, s ne rösteljünk fáradságot venni magunknak arra nézve, hogy időnként meglátogassuk a szegény nevelőt, kikérdezzük gyermekeink felől, s ha ilyen meleg érdeklődéssel járnak el, legyenek meggyőződve, hogy száz eset közül kilenczvenkilenczszer meghallják a tiszta igazságot, s tudni fogják, mit kell tenni otthon a gyermekkel, hogy hasznossá tegyék rájuk nézve az iskolában tanultakat! S az ilyen vállvetett munkának meg is lesz a maga eredménye, s minél kevesebb lesz a fölajdulás, mely anyi vitára, s annyi keserü fölreértésre adott már alkalmat! Igazi eredmény csak akkor várható, ha nem ellenségei, hanem igaz tisztelői és jó barátjai, segítő társai leszünk a tanítóknak! S ha igazán szeretjük gyermekeinket, nem is cselekedhetünk másképen! Ez az igazság! ez a helyes út!...

Lovász Nándor.

Kereskedelmi tudakozódás.

Ez egy igen fontos dolog. A kereskedő midőn egy általa közlelő nem ismert vevő, — a gyáros, midőn a vásárolni akaró kereskedő vagy iparos, — a vállalkozó midőn a munkálatokkal megbízó czég vagy testület hitelképességéről információkat óhajt beszerezni, a tudakozódó irodákhoz fordul. Ezek a tudakozódó irodák a kereskedelmi és ipari forgalomban a legnehezebb és bizony nem is a legszebb hivatást töltik be; ők teljesítik a kereskedelemben a detektív szerepet. De kétségtelen, hogy szükség van rájuk. Manapság midőn messze országok és világrészek polgárait köti össze a kereskedelmi és ipari érdekközösség, már nem lehetünk el nélkülök.

A művelt nyugat országokban hatalmas intézményekké fejlődtek ki az ugynevezett informations bureauek. Óriási ismeretségük összekötéseik s a rendelkezésükre álló nagyszámu alkalmazott révén egy-kettőre megbízható felvilágosítást tudnak nyújtani a kérdeztett egyén vagy czég vagyoni állapotáról és hitelképességéről. Nagy vállalatok ezek s föltétlenül megbízhatók. A kereskedők és iparosok teljesen megbiznak abban, hogy a valódi tényállást tárják fel előttük s szívesen fizetik az aránylag eléggé magas tudakozódási taksákat.

Nálunk Magyarországon is leginkább a fővárosban vannak ilyen tudakozódási irodák. Sajnos, ezek sokkal alacsonyabb nívón állanak, mint a külföldiek. Ugy megbízhatóság, mint lelkiismeretes munka dolgában nagyon messze állanak a tökéletestől.

Ugy vagyunk a hazai tudakozódó irodákkal is, mint számos a külföldtől átvett intézményekkel. Csak a cím, a külső forma van meg nálunk, de a tartalma hiányzik.

Pedig a magyar kereskedő vagy iparos bizonyos esetekben föltétlenül rá van utálva a tudakozódó irodákra. S midőn a kezéhez kapja ez irodák értesítéseit, gyakran van vele úgy, hogy semmi hasznára nincsen. Mert az iroda csak annyit, gyakran még kevesebbet tudott meg az illető egyén hitelképességéről, mint a mennyit maga az illető kérdezősködő is tudott.

De még gyakrabban megeskik, s ez a legnagyobb baj, hogy az iroda értesítése nem felel meg a valóságnak. A hitelképes emberre rámondja, hogy tönkrement ekszisztencia és a tényleg tönkrementről azt állítja, hogy lehet annak akármennyit is kölcsönözni. Sok hamis csöndnek, kereskedőnek és gyárosnak ezer és ezer forintnyi veszteségeit első sorban a tudakozódó irodák okozzák, az ő megbízhatatlan információkkal.

Miért van ez? Első sorban azért, mert van Magyarországon nem egy tudakozódó iroda, mely nemreálisan dolgozik. Olyan emberek vezetik, a kik kibuktak már mindennemű vállalkozásból s végső menedékképpen tudakozódó irodát nyitottak. Az ilyen ekszisztenciák előtt természetesen nem lebeg ideális cél. A tiszta kéz előttük ismeretlen fogalom. Olyan információkat adnak, melyekből a legtöbb hasznot remélik. Elég gyakran van úgy, hogy az ilyen svindli irodák információit azok írják meg, a kikről kérdezősködtek. Persze, az irodatulajdonos jól megfizetteti magát azért a támogatásért. S ezt megtehetik egész nyugodtan, a károsult fél felelősségre nem vonhatja őket, mert Magyarországon semmiféle törvény nem tiltja, korlátozza az ő manipulációikat.

Azok az irodák pedig, melyek becsületes emberek kezében vannak, azért nem megbízhatók, mert nincsen összeköttetésük és tekintélyük. Ha kérdezősködnek valaki után, ridegen elzárkoznak előlük, revolverezést sejtnek. És pedig azért, mert e szédelő tudakozódó irodák tönkre tették a vállalatok jó hírnevét Magyarországon.

Azt hisszük az összes érdekelt körök közös óhajátát tolmácsoljuk, midőn arra az álláspontra helyezkedünk, hogy a tudakozódó irodák ügyét

törvényileg, esetleg kormányrendeletileg reformálni kell.

Mindenekelőtt szükséges, hogy az ilyen irodák jogát bizonyos anyagi és erkölcsi kvalifikációhoz kössék. Csakis fedhetetlen jellemű és komoly emberek vállalhatják magukra azt a felelősséget, melylyel a mások vagyoni viszonyairól való felvilágosítás jár.

Másodsorban a büntetőtörvény teljes szigorával sújtsa azokat, akik akár az egyik, akár a másik féllel paktálnak vagy a valóságnak meg nem felelő információkat nyújtanak. Kötelezni kell az irodákat, hogy lelkiismeretesen és hűségesen teljesítsék a rájuk bízott feladatokat.

Ismételjük: csakis törvényhozási vagy kormányrendeleti uton érhető el ez a cél. Sőt tovább megyünk, bizonyos fokig monopolizálni kell ez irodákat. Mert hisz a kereskedelmi és ipari életben ők ugyanazt a hivatást teljesítik, mint a közigazgatásban a rendőrség, illetve a detektív!

Mostanában, midőn egymást érik a kereskedelem és ipar felvirágoztatását célzó törvények és rendeletek, nagyon aktuális a tudakozódó irodák törvény által való gyökeres reformjáról beszélni. Erre a fontos és szerfelett szükséges reformra hívjuk fel az illetékes és az érdekelt körök figyelmét.

H I R E K.

— **Közgyűlés.** Budafok nagyközség képviselő testülete a folyó 1902. évi augusztus hó 11-én délután 3 órakor a község ház tanácstermében ülést tart a következő tárgysorozattal: 1. Vízvezetési kölcsön IV-ik tárgyalása. 2. Czurda Vilmos ajánlata, a jegyzői kert megvétele iránt. IV. tárgyalás. 3. Radnich Elemér községi illetőségi ügye. 4. Plattner Jánosné szül. Peringer Mária községi illetőségi ügye. 5. Heim Anna községi illetőségi ügye. 6. Baumgärtner Jakab községi illetőségi ügye. 7. A „kutya- és macska” villa elnevezése felett hozandó határozat. 8. A vízvezetési igazgatóság átírata, új hydránsok beiktatása iránt. 9. Schmidt Jakab és társai kérvénye a Péter Pal-utca végén vilamos lámpa felállítására iránt. 10. Előterjesztés az uralkodó család tulajdonát képező 1672. hr. sz. ingatlan megvétele iránt. 11. Behajtatlaná vált községi pótadók leírása. 12. 1898. évi számadásokra hozott közgyűlési határozat kihirdetése.

— **Pestvidéki esküdtbírák kisorsolása.** E hó 8-án délelőtt sorsolták ki a pestvidéki törvényszéken a f. évi szeptember hóban bírói tisztelet teljesítő esküdtkeket. A kisorsoló bizottság elnöke Verebély Ignác táblai bíró volt. Tagjai a törvényszék részéről K. Nagy Sándor és dr. Markos Mihály törvényszéki bírák. Az ügyészséget dr. Horvath János kir. alügyész képviselte, míg az ügyvédi kamara részéről dr. Bihari Mór ügyvéd volt jelen. A kisorsoló bizottság jegyzője dr. Soós Zoltán törvényszéki jegyző volt.

Kisorsoltattak rendes esküdtbírákúl: Magyar Gábor hivatalnok Szentendre, Székely Lajos gyarigazgató Ujpest, Klug Lajos bankhivatalnok Érzsébetfalva, Bossányi György magánzó Rákospalota, id. Károlyi Ferencz magánzó Ráczkeve, Winternitz Gyula háztulajdonos Ujpest, ifj. Géczy Gyula hivatalnok Ujpest, Sir Lajos tisztartó Monor, Torday Jenő kereskedő Vác, Wiesner Mihály nyugalm. örnagy Vác, Vizi Zsigmond földbirtokos Farnos, Nyáry József földbirtokos Nyáregyháza, Meissner János pénztárnok, Fekete Imre egyleti igazgató Gödöllő, Gallovics Győző könyvelő Kispeszt, Ribáry Gábor magánzó Rákospalota, Safranovits Károly földbirtokos Csömörgróf Teleki Tibor földbirtokos Gyömrő, dr. Littmann Mór hitközségi titkár Ujpest, Veszprémy József kereskedő Ujpest, Fuchs Ignác orvos Ujpest, Törzsök Gyula községi segédjegyző Kispeszt, Kubinyi Lajos földbirtokos Tápió-Szt.-Már-

ton, Fischer Károly háztulajdonos Rákospalota, Kovácsy Aurél földbirtó Aszód, Almássy József szabó Vác, Szeőke Béla földbirtokos Alsó-Dabas, Tahy István, földbirtokos Galga-Györk, Fadgyas János ügyvéd Szentendre, Hölle Márton pezsgőgyáros Budaeörs.

Pótesküdttek lettek: Bottka Tivadar községi pénztáros Kispeszt, Olaj Ferenc hentes Vác, Hasenauer Ottó háztulajdonos Ujpest, Berger Jakab kereskedő Ráczkeve, Kaicsányi János szatócs Albertfalva, Weil Mór kereskedő Aszód, Jeszenszky Miklós molnár Tápió-Bicske. Duch A. Adolf kereskedő Vác, Kovács Zsigmond kereskedő Ráczkeve, Weisz Lázár kereskedő Aszód.

— **Esküvő.** Egy szép lánnyal megfogyott társaságunk. Mint már jeleztük, a f. hó 7-én vezette oltárhoz Waltz Gizella kisasszonyt Rockstroh Gyula úr. A polgári esketés után hosszú kocsisorban érkezett a násznép d. u. 5 órakor a templomba. Az esketést Heller Iván plebános végezte, s ennek befejeztével a diszes társaság Waltz Antal ur vendégszerető házában maradt együtt a legjobb kedélyben a késő éjjeli órákig.

— **Halálos esés.** Az itasságból eredő gondatlanság elrettentő példájául szolgált a napokban egy szerencsétlen ember esete. Szabó József kocsi, budapesti lakos e hó 5-én butorszallító fedett nagy kocsijával igyekezett Budafokon keresztül az országuton Budapestre. Elindulása előtt azonban bizonyára jól felöntött a garatra mert csak így érthető meg, hogy elalmodván lovainak hajtását egyik vele utazó társára bízva ő maga felmászott a butorszallító kocsinak kissé domború tetejére és mély alomba merült. Az egész községen végig döcögött a kocsis. Voltak, kik emeleti ablakokból láttak a részeg és alvó ember Istenkisértő helyzetét. Már kijutott a kocsis a községből, midőn ép a villamos vasuti hid alatt egyet zöckent, s a szerencsétlen lezuhant a magasból, s az ut követén hehelte ki lelkét. Halálát nagy mérvű koponyarepedés idézte elő.

— **A Duna áldozatai.** Nincs fűrdőevád, hogy ne keljen beszámolnunk nehány, gondatlanság, vagy könnyelműség okozta vízbefulásról. Ez idén még ugyan az első eset, de egyszerre ket elret ragadott és pusztított el. Daczára a többszöri közzétett fűrdési tilalomnak, naponta lehet latni a szabad Dunában fűrdő felnőtteket és gyermekeket. Így volt e hó 4-ikének délutánján is, midőn a többek között Pesti Ferencné budafoki lakos is ott fűrdött egy sereg *leány és fiúgyermek* társaságában. A fűrdőket a partról néző Huber György helybeli czipesz es egy véletlenül arra járó vándorlegény figyelmét nagy sikoltozás vonta egy már a víz árja által elragadt gyermekre. A két derék férfi nem habozott s gyorsan mentésére siettek. Ki is huztak az ott fűrdő Pestinének kis fiát, kit édesanyja azon pillanatban figyelmeztetett, hogy ne menjen a mély vízbe. Nagy rémülettel vették azonban észre, hogy két másik gyermeket, névszerint Cserveni Ferenczet és Trausnitz Jakabot a nagy víz nyomtalanul elnyelte, s keresésük hiabavalónak bizonyult. E hó 8-án fogtak ki a kis Trausnitzot, míg a másikat ma sem adta vissza a hatalmas Duna. Ezen szerencsétlen esetről kifolyólag ismételtén hívjuk fel a helyhatóság figyelmét a szabad dunai fűrdőzésre. A lehető legszigorubbán érvényesíteni kell a fűrdési tilalmat. Amennyiben pedig a Duna partján van olyan hely ahol veszély nélkül lehet fűrdőni, azt ki kell jelölni, természetesen a megfelelő óvintézkedések mellett. Azonkívül föll kell még egyet említenünk. Van Budafokon egy a község által évenként 400 koronával segélyezett fűrdő. Segélyezze a község valamivel többel és határozzon meg minden héten egy bizonyos napot és órát amidőn a szegényebb elem is használhassa élete kockáztatása nélkül az egészséges, üdítő vizet. Sem Magyarországon, sem Budafokon nem vagyunk annyian, hogy az emberi életért semmit ne tegyünk. Száz, kétszáz korona évenként ily célból a községnek nem pénz.

— **(Festett borok fölismerése).** A mestersegesen festett borok a természetes színüektől legegyszerűbben a következő módon különböztethetők meg: A vörös borból egy csöppet krétára ösöppentenek. II. természetes a színe,

a krétán a folt csakhamar elhalványul s csak gyöngye zöld-violás színt mutat. A festett borból a folt erősen vörös, barna vagy viola marad sok ideig. A fehérbort összerázzák egy kis üvegben tojásfehérjével. azután fehér itatóspiroson átszűrlik. Ha a bor természetes, az átmenő folyadék szintelen lesz, a festett borból pedig sárga-színű.

Budafok anyakönyvi kerület heti kimutatása 1902. aug. hó 2-től 8-ig bezárólag. Születések: Drobinoha Henrik rk. Niederkirchner Sebő rk. Finster Károly rk. Húri Róza rk. Halálozások: Pentz Anna 18 napos rk., Janezice Klára 14 napos rk. Finster Károly 7 napos rk. Niederkirchner Sebő 8 napos rk. Szabó Lajos 29 éves rk. (budapesti), Kokies Katalin 4 hónapos rk. Oserveni Ferencz 9 éves rk. Stahl Jakab 17 hónapos rk. Házasságok: Farkas György rk. Fischer Terézettel rk. (albertfalvaiak) Rockstroh Gyula ág. év. (budapesti) Waltz Gizellával rk. Jegyesek: ifj. Paplágó Mihály rk. (budapesti) Held Máriával rk. Zorn István rk. Klein Etellel rk. Stelezer József rk Hochbaum Annával rk.-özv Fassbinder Jakab rk, Hanzmann Annával rk. Schmitka Lipót rk. Zsédelyi Annával rk. (albertfalvai) Obermayer József rk. Barát Rozinával rk.

Különféle.

Szomoruan...

Szomoruan zug a harang
Fiatlányt temetnek
Súgjak-búgják itt is ott is
Hogy a szive repedt meg

Mint a virág, mely elhervad
Ha gonosz kéz bantotta;
A rágalom, e gonosz kéz
Életét kioltotta.

Temetőben frissen hányt hant
És egy hófehér fejfa.....
Deli legény fölzkogva
Hosszan... fájón csókolja.

H.....i L.....s.

Eladó

a Fleek Lipót tulajdonát képezett 2000 □ öl szántó az Adelsbergen esetleg részletfizetésre.

Bővebbet a kiadóban.

Házhelyek.

Budafokon havi 5-10 frtos részletfizetésre eladók.

Czím a kiadóhivatalban.

Egy jó házból való fiu tanoncznak felvétetik.

Czím a kiadóhivatalban.

Budafok és Vidéke Takarékpénztár

részvénytársaság.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyv és folyó (cheque) számlára.

Nyujt kölcsönöket váltóra kötelezvényekre előleget értékpapírokra.

Vesz és elad értékpapírokat sorsjegyeket (részletfizetésre is) arany és ezüst pénzeket.

Korona-betét osztály heti befizetéssel.

1902. január hó 1-ével új (II) évtársulat.

A TRIESTI ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG FŐÜGYNÖKSÉGE.

— Szapunk kiadóhivatala útján megrendelhető csekély havi részletfizetés mellett. —

Franklin Társulat kiadása

Magyar Remekírók

A magyar irodalom főbb művei

A magyar nemzeti irodalom kincsesházát képezi a Magyar Remekírók 55 kötete, melyben benn van az összes magyar klasszikusok minden maradandó alkotása. — A magyar klasszikusoknak ez első és egyetlen egyöntetű összkiadásának ára 55 kötetben, díszes vászonkötésben 220 korona.

Csakis a Franklin-féle **MAGYAR REMEKÍRŐK** gyűjteményében található a magyar klasszikusok összességét, mivel Arany János, Arany László, Bajza József, Czuczor Gergely, Garai János, Kemény Zsigmond, Szigligeti Ede, Tompa Mihály, Vörösmarty Mihály, Vajda János, műveinek kiadási joga a Franklin Társulat kizárólagos tulajdonát képezi és azokat más kiadó ki nem nyomathatja.

Minden remekíró munkát egy kiváló magyar író látja el bevezető méltatással és életrajzzal.

Ezekén kívül benn lesznek a **MAGYAR REMEKÍRŐK** könyvtárában: Balassa Bálint, Berzsenyi Dániel, Csiky Gergely, Csokonai Vitéz Mihály, Deák Ferencz, Eötvös József br. Fazekas Mihály, Gyöngyössi István, Gvadányi József, Kármán József, Kazinczy F., Kisfaludy Károly, Kisfaludy Sándor, Kölcsey Ferencz, Kossuth Lajos, Madách Imre, Mikes Kelemen, Pázmány Péter, Petőfi Sándor, Reviczky Gyula, Széchenyi István gr., Teleki László gr., Zrínyi Miklós, Népies Lyra, Népballadák, Kuruczoköltészet.

Kedvezmény a magyar remekírók megrendelőinek. Shakspeare összes színműveinek új 6 kötetes kiadását melynek bolti ára, a Magyar Remekírók-éval azonos díszes kötésben, 30 korona, a Magyar Remekírók megrendelői 20 koronáért kapják. Ez az egyedüli teljes magyar Shakspeare, Petőfi, Arany, Vörösmarty stb. fordításában s mint ilyen, méltó kiegészítője a Magyar Remekírók-nak.

A Magyar Remekírók első 5 kötete (I. sor.) már megjelent; felvényként jelenik meg egy ötkötetes sorozat.

A Magyar Remekírók 3 koronás (Shakspeare színművel együtt 4 koronás) havi részletfizetés mellett rendelhetők meg a Rendelő-lap útján mely kivágandó és megfelelően kitöltve beküldendő a „BUDAFOK ÉS VIDÉKE” kiadóhivatalához.

Rendelő-lap.

A „BUDAFOK és VIDÉKE” kiadóhivatala útján ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytárs.-tól Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

a) A „Magyar Remekírók” 55 kötetben 220 kor-ért, fizetendő sorozatonként 20 kor. utánvétellel.
b) A „Magyar Remekírók” és Shakspeare műveit 240 kor-ért, fizetendő sorozatonként 20 kor utánvétellel.

c) A „Magyar Remekírók” és Shakspeare műveit 240 koronáért, fizetendő 4 koronás havi részletekben.

d) A „Magyar Remekírók” Shakspeare nélkül 220 kor-ért, fizetendő 3 koronás havi részletekben.

A gyűjtemény első sorozata megjelent, félévenként jelenik meg egy-egy 5 kötetes sorozat.

A részletek az első szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság pénztáránál Budapesten fizetendők mintaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítve nincs. A részletek be nem tartása esetén a folytatólagos kötetek a részletek pótlásáig visszatartanak; lejárt s le nem fizetett részleteket a Társaságnak jogában áll, a portóköltés költség hozzászámítása mellett, postai megbízással beszélni. A részletek elmulasztása esetében a részletfizetési kedvezmény megszűnik és az egész mű vételára esedékessé válik. A vételár első részlete az első szállításkor utánvétetik.

Lakhely és kelet:

Név és állás:

Olvasható aláírást kérünk.

Franczia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herceg Ő Fensége szállító.

. BUDAFOK (PROMONTOR.)

Diszoklevél:

Lisزابon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Aranyérmek

elsőrangú kitüntetések:

Páris, Nizza, Temesvár,

Antwerpen, Budapest,

Marseille, Brüssel, Bécs.

Csomagolás.

Nyomatott Leopold és Klein könyvnyomdájában Budafokon.